

SOMMARENS RANDIGA

KRIGARE

Abborrfiske med lätt haspelutrustning är en av sommarens höjdpunkter. Ett enkelt och underhållande fiske som passar såväl proffs som amatör. Upplev stämningen och läs om hur en riktad fisketur efter den värmeälskande abborren kan se ut.

TEXT: Markus Teilus FOTO: Markus Teilus & Richard Adolfsson Portti

En kilofisk vilar i mina händer. Den reser sin magnifika ryggfena och stoltserar över sin storlek. Fiskekompanjonen Mattias och jag beundrar fisken, dess proportioner och färger, innan den varsamt återutsätts i bäcken. Mattias påpekar att dessa storabborrar ofta brukar simma i par, för att sedan kasta ut sin spinnare på samma ställe som jag fått min fisk. Det dröjer inte

många sekunder innan det smäller igen. En riktig fin fisk, bjuder precis som min, på en synnerligen häftig kamp på den lätta utrustningen. Vår glädje är sprudlande när vi ser abborren glida in mot land. När vi väl lyckats landa fisken inser vi också att den är snäppet större än min!

Vi är uppspelta som små barn. Vi befinner oss vid en mindre bäck långt ifrån civilisationen, vädret är underbart och abborren är bevisligen huggvillig. Kan det bli bättre?

FÖRARBETE. Fiskepasset utspelade sig under en sommar då jag var väldigt fascinerad av abborren. Jag var egentligen inte ute efter troféfiskar i vikter uppåt två kilo, jag ville bara ha ett roligt fiske med bra medelvikt. Det som först stod på schemat var att införskaffa en lätt haspelutrustning för att känslan skulle bli optimal. Abborren är ingen gigant, men den bjuder på bra fajt i förhållande till sin storlek.

Nästa steg var att luska fram rätt vatten, vilket man lättast gör genom att fråga sig fram. Nästan alla mor- och farföräldrar har som unga fiskat abborre för matens skull. Efter att ha fått ett →

Vobblers med hetsiga rörelser och grälla färger brukar gå hem...

5 heta abborrbeten

- 1 Relax Kopyto (7,5 cm)
- 2 Mieko Pesa (9 cm)
- 3 ABU Reflex
- 4 Rapala Skitter Pop (7cm)
- 5 Ron Thompson Sito (5 cm)

hett tips om en bäck som mynnar ut i Piteälven begav jag mig dit med min kusin Mattias som sällskap.

I det heta sommarvädret blir vandringen en svettig historia, som kräver en vilopaus när vi anländer till det okända vattendraget. Vattenytan glittrar i solskenet och fiskesuget kommer krypande. Medan vi sitter där bredvid varandra pratar vi om vilka beten som borde fungera. Efter vilda diskussioner kommer vi fram till att såväl vobblers som spinnare och jiggar måste provas. Det är klassiska abborrbeten som brukar fungera i de flesta vatten.

ABBORRE ÖVERALLT. Mitt lätta haspelspö står i en djup båge. Fisken knycker och drar, gör ett flertal rusningar. Tankarna går genast till gädda, men i det klara vattnet ser jag de karakteristiska ränderna, den taggiga ryggen och fenorna i orange. Vi har hittat ett område där det kryllar av grann abborre. Dubbelhuggen avlöser varandra och chansen till fisk känns större än att man ska bomma ett kast. Här tycks finnas oändligt med abborre, men vi väljer ändå att söka oss vidare längs vattendraget.

Det tycks inte spela någon roll vart man kastar, det verkar finnas fisk överallt. Det är precis såhär det ska vara när man fiskar abborre på sommaren! Mitt under värsta abborracet hugger en mindre fisk. Den knycker frenetiskt och vibrerar i spötoppen när den kämpar för sitt liv, men helt plötsligt blir det bara tungt. Jag blir stående som ett frågetecken och undrar vad som händer. Gick fisken fast i någon växtlighet på botten?

Efter några sekunder inser jag att det är en gädda som har klippt abborren. Trots att jag sätter rejäl press vägrar den att släppa sitt byte. Till slut, när gäddan närmar sig land med abborren på tvären i käften, väljer den att spotta. Otroligt nog är abborren nästad oskadd. De brukar vara tuffa och hårdhudade, och den simmar tillbaka ut i bäcken som en riktig krigare.

Dubbelhuggen avlöser varandra och chansen till fisk känns större än att man ska bomma ett kast.

GÄDDA SOM BIFÅNGST. När vi märker att även gäddorna är i farten tacklar vi om och sätter aningen större vobbler på våra tafsar. Inga magnumvobblers, utan lagom stora beten på 12–15 cm, som också accepteras av de större abborrarna. Man bör absolut inte vara rädd för att använda rejäla beten till abborre, speciellt de stora individerna brukar vara extremt glupska, och vi märker genast att snittet ökar en aning. Ibland kan det faktiskt vara skönt att sortera bort de allra minsta exemplaren.

Tiden går och när vi närmar oss en sjö minskar antalet abborrar markant. Däremot har vi hamnat i värsta gäddeldoradot.

Plötsligt hör jag ett plask och när jag vänder mig mot Mattias står han och drillar en bättre fisk. Den lätta utrustningen får verkligen bekänna färg när den ilska sommargäddan bjuder upp till en spektakulär fajt. Fisken är full av energi och det dröjer en bra stund innan den ger upp. Först när jag går ner på huk för att landa gäddan med ett gälgrepp ser vi hur stor den är.

Gäddan väger modiga sju kilo och adrenalinnet pumpar i treskift genom våra kroppar. Vi är genomblöta av svett och har aldrig varit så glada. När dagen summeras har vi, utöver några gäddor, landat varsin kilosabborre och ytterligare ett 30-tal fiskar över halvkilot. Vilken succé!

Sommarvarmt vatten och storabborre brukar betyda seriös spöbj!

Även om abborren är en god matfisk bör man återutsätta de största exemplaren.

10 tips för abborre

- 1 Fråga dina mor- och farföräldrar om tänkbara fiskeplatser.
- 2 Sök abborren vid grynnor, djupbranter och vegetation.
- 3 Fiska under dagar med högtryck, värme och sol.
- 4 Prova kvälls- och morgontimmarna.
- 5 Variera fisketekniken, prova både snabbt och långsamt.
- 6 Växla mellan jigg, spinnare och vobblers.
- 7 Var inte rädd för att prova stora beten runt 12-15 cm.
- 8 Testa ytbeten.
- 9 De stora abborrarna simmar ofta i par. Får du en, kasta på samma ställe.
- 10 Använd lätt utrustning och njut av upplevelserna!

Den lätta utrustningen får verkligen bekänna färg när den ilskna gäddan bjuder upp till en spektakulär fajt.

Urstarka sommargäddor är en vanlig bifångst när du fiskar abborre.

STORA BETEN - STOR FISK. Med tanke på resultatet var det bara en tidsfråga innan jag skulle återvända till den orörda bäcken. En månad senare gav jag mig iväg med min fiskebroder Richard från Luleå som sällskap. Redan under första turen märkte vi att medelvikten på abborrarna ökade när vi använde större vobblers, så var det dagens upplägg.

Vi börjar på samma ställen som producerade mängder av fisk förra gången, men resultatet är inget att skryta med, det är faktiskt ganska trögt. Vi fortsätter med samma beten i hopp om att lokalisera de större abborrarna och i ett område där en mindre bäck mynnar ut står fisken samlad.

Jag får ett flertal fina abborrar upp till knappa kilot, men det går trögt för Richard. Han byter beten och varierar sitt fiske, men har svårt att komma över halvkilot. Om han gör fel eller om det endast är tillfälligheter är svårt att säga. Han tycks ha något otalt med abborrarna och efter ett tag ger han upp.

Richard bestämmer sig för att prova gäddfiske med ytbete istället och tacklar med en Top Bandit. Det dröjer inte många kast förrän det suger tag i spöet och han har äntligen kroat en bättre fisk. Den förväntade gäddan kämpar dock lite underligt och egentligen borde jag inte vara förvånad: En stor abborre har tagit hans ytbete!

När fisken landas ser jag hur ett brett leende breder ut sig på Richards läppar – och själv är jag nästan lika glad. Sol, sommar och storabborre – en underbar kombination! ■